

Yazar: Ramazan YILMAZ

Atalarýný önceleyenler, yüce Allah'a geređince iman edemezler

Ýnsanlarýn, yüce Allah'ın nelmelerine, O'nun geređince iman etmelerine engel olan bir faktör vardýr. Bunlarýn en önemlilerinden biri de kúpkusuzdur ki, gemide insanlarýn nene çýkan kimi bahýslarýn, yüce Allah'ýn indirdiđi vahyi esaslarý, kendi daracýk dþnce dnyalarýna sýđdýrmak in kelimeleri yerlerinden kaydırarak Tevhidi esaslarýn asýl anlamlarýn bozmalarýdır. Gnmzde bu kimselerin eserlerini okuyan kimseler, okuduklarý bu eserleri kutsayarak yüce Allah'ın indirdiđi Kur'an'ýn nene almakta, Kur'an'ýn apaçýk ayetlerine rađmen bunlara inanmayýp gemide atalarýn sçlerini tercih etmektedirler. Gemide bataklýđna saplanan kimselere anlatýlan bir ayet fayda vermemekte, okuduklarý kitaplarýn çeliklerini gçmelerine rađmen onu terk etmemektedirler. Bu kimseler, atalarýn eserlerini býrakmalarý halinde kçfre saplanacaklarýn dþnemektedirler. Oysa yüce Allah'ın bildirdiđi gereklerini terk etmekle zaten kç ve birkin bataklýđna saplanmýp bulunmaktadırlar, ancak farkýnda deđildirler. Geleneksel atalar dinine uyanlar Kur'an'ın esaslara davet edildiklerinde hemen atalarýndan bir sç nakleder ve "Falanca çlim bu konuda þyle diyorç" diyerek atalarýn gçþn; Kur'an'ın ayete tercih ediyorlar. Yüce Allah (cc), atalarýna tapan ve atalarý da gaflet içerisinde bulunan kípilerin Kur'an'ın uyarýlmasýn istemektedir. "Atalarý uyarýlmamýp bir toplumu uyarman in; ipte onlar gaflet içindedirler." (Yasin, 6) Allah ve Rasul'ne davet edilen atalar dini mensuplarý, Kur'an'ın apaçýk hçmlere rađmen Allah ve Rasul'ne hçkmene aykırı olan atalarýn gçþne sarýlmaktadırlar. Ustelik kendileri de atalarýn Kur'an ve Sçnete aykırı fikirlerini gçrdçkleri halde bu tutumlarýnda ýsrar ediyorlar. Atalarýn bu aykırı fikirlerini çrtbas edebilmek ve Ýslçmi gçstermek in de Kur'an'daki ayetleri tevil edip Allah'ın da sapýk fikirlerine destek olduđunu iddia ediyorlar. "Onlar bir

kötülük yaptýklarý zaman: ‘Babalarýmýzý bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüđü emretmez, Allah’a karpý bilmediđiniz peyler mi söylüyorsunuz!” A’raf, 28) Atalar dinine mensup olanlarla yapýlan bir diyalog, bunlarýn, kendi küfürlerine bahit olmalarýna rađmen hiç düpünmeden küfürlerinde ve þirklerinde nasýl ýsrar ettiklerini apaçýk bir þekilde ortaya koymaktadýr. Müslüman: - “Yüce Allah (cc), kulundan akýl alýr mý?” “Ey insanlar, siz Allah'a muhtaçsýnýz, Allah, O’dur ki, zengindir, hamd edilendir.” (Fatýr, 15) Atalar dini mensubu: - “Hayýr, elbette almaz.” Müslüman: - “Peki, yüce Allah (cc), kullarýnýn her halini biliyor mu?” “Andolsun insaný biz yarattýk ve nefsinin ona ne vesvese verdiđini biliriz, biz ona þah damarýndan daha yakýnýz.” Kaf, 16) Atalar dini mensubu: - “Elbette biliyor.” Müslüman: - “Peki, yüce Allah (cc), kuluna gücünden fazla yük yükler mi?” “Biz, kimseye gücü yettiđinden bapkasýný teklif etmeyiz, katýmýzda hakký söyleyen bir kitap vardýr, onlara asla zulmedilmez.” (Mürsüminun, 62) Atalar dini mensubu: - “Hayýr, yüklemez” Müslüman: - “Peki, Miraç hadisi diye uydurulan yalanda, yüce Allah’ýn, kullarýna güçlerinin üzerinde 50 vakit namazý farz kýldýđý, kullarýnýn bu 50 vakti kaldýramayacaklarýný (hâpâ) bilmediđi, 50 vakit namazý alan Hz. Muhammed (as)’ýn, Miraç’tan dönüpte göklerin bir katýnda Hz. Musa (as) ile karpýlaþtýđý, Hz. Musa (as)’ýn ona, ne ile döndüđünü sorduđunda o, 50 vakit namaz ile döndüđünü söylemesi üzerine Hz. Musa (as)’ýn, “Senin ümmetin bu 50 vakit namazý kaldýrmaz, git Allah’a, biraz indirt” dediđi ve Hz. Muhammed (as)’ýn, her seferinde beþ vakit tenzil ile geldikçe Hz. Musa (as)’ýn, Hz. Muhammed (as)’ý tekrar gönderdiđi ve Hz. Musa (as)’ýn dayatmalarý ve kullarýnýn ne kadar kaldýracaklarýný (hâpâ) bilmeyen yüce Allah’a (hâpâ) akýl vermesi sonucunda namazýn beþ vakite indirilmesi yalanýna ne diyorsun?” Atalar dini mensubu: - “Buhari’de böyle geçiyor ve geçmiþ alimlerimiz buna itiraz etmemiþler, onlar da bunu tasdik etmiþler, biz alimlerimizden böyle gördük, sen, Kur’an’dan sonra en güvenilir olan Buhari’yi inkâr mý ediyorsun, sen hadis inkârcýsýsýn.” Atalar dinine mensup olanlar, atalarýný hatasýz kabul ediyorlar Atalar dinine mensup müþrikler, Kur’ani esaslara ve Rasulullah (as)’ýn apaçýk örnekiđine inanmaz, âlim

dedikleri geçmip atalarýn uydurmup olduklarý yalanlarýna, yüce Allah (cc) ve Rasulullah (as)’ýn üzerine attýklarý iftiralarýna inanýrlar. Çünkü onlara göre âlim dedikleri atalarý, hata yapmaz, onlar öyle dediyse aynen öyledir, bu yüzden de Kur’an’ýn apaçýk ayetlerini hiçdüpünmeden reddediyorlar. Geçmipin bataklýđýna saplanmýp ve hiçbir þekilde kurtulmak istemeyen bu gelenekçi atataparlar, kesin dođrunun atalarýn dedikleri olduđunu kabul ediyor ve zaten Allah dilemeseymip, bunu söylemezlermip dercesine yüce Allah’a ve Rasul’ne hakaret ve iftira olan yalanlarý kabul ediyorlar, bu yalanlarýna da kimi ayetleri alarak delil gösteriyorlar. “Þirk kobanlar, dediler ki: ‘Þayet Allah dileseydi biz de atalarýmýz da O'ndan baþka bir þeye tapmazdýk ve O'nun (emri) dýpýnda hiçbir þeyi haram kýlmazdýk!’ Onlardan öncekiler de böyle yapmýptý. Rasullere düþen, ancak apaçýk tebliđ etmek deđil midir?” (Nahl, 35) Vahyi esaslara karþý çýkan geçmip toplumlar ile günümüzde Kur’ani mesajý tümüyle kabul etmek istemeyenlerin atalar dinine tabiiyeti konusunda, yaban zaman dilimi dýpýnda hiçbir fark yoktur. Geçmip toplumlar da yüce Allah’a inanýyor ve atalarýndan aldýklarý düþenelerle Rab’lerini razý edebileceklerini sanýyorlardý. “Dediler ki: 'Bilakis babalarýmýzý böyle yaparlarken bulduk” (Þuara, 74) Günümüzde atalarýný takip edenler de ayný þekilde atalarýndan aldýklarý düþeneleri Kur’an mesajý önüne geçirmip bir halde yüce Allah’ý razý edebileceklerini zannediyorlar. Daha da ilginç olaný bu atalar dinine mensup olanlarýn, daha öncekilerin dedikleri gibi, “Sizden baþka böyle diyen yok, biz daha önceden böyle bir þey ipitmedik” demeleridir ki, tarihi süreçteki atalarý da ayný mazeretle Risalet önderlerinin dediklerini kabul etmiyorlardý. “Ne zaman ki Musa, apaçýk ayetlerimizle onlara geldi, dediler ki: ‘Bu uydurulmup bir sihirden baþka bir þey deđildir, önkeki atalarýmýzdan bunun hakkýnda bir þey ipitmedik.” (Kasas, 36) Ellerde evrensel ve çađlarüstü Kur’an, bu Kur’an’ý en güzel þekilde yapayarak vahyin yabanması konusunda en güzel önekliđi ortaya koyan Rasulullah (as)’ýn Sünneti bulunduđ halde bunlarý, yüce Allah’ýn verdiđi akýl nimeti ile deđerlendirip iman etme yerine, geçmip atalarýn söylemlerini esas kabul edip onlara uyanlar, hiçbir zaman yüce Allah’a geređince iman etmezler. Bunlarýn iman iddialarý, susamýp kimsenin, uzađýndaki bir suya avuçlarýný uzatarak su içtiđini zanneden kipinin durumu gibidir. “Gerçek davet

O'nun d'yanında a'd'rd'klar' kimseler, hi'bir peyle onlara icabet edemezler, ancak a'd'na ula's'n diye suya avucunu uzatan gibidir; ona o (su) ula'maz ve k'firlerin duas'y, dalaletten ba'ka bir pey de'dildir. (Rad, 14) Atalar dinine mensup kimselerin iman iddialar'y, t'pk'y tasavvuf'ular gibi atalar'n tekeline ba'd'd'rd' atalar'y ne dem'ise o kadar y'ce Allah'a iman ediyor, y'ce Allah'y da atalar'n tan'y'd' kadar tan'y'yorlar. Bu y'zden y'ce Allah'a hakaret ve iftira olan Rasulullah (as)'a atfen onlarca uydurulmu's'zleri, hi' d'p'nmeden al'y kabul ediyor, Allah ve Rasul'ne hakaret etmekten ekinmiyorlar. 'nk' atalar'y b'yle dedi'i i'cin de vahyi ink'r etmekten ekinmiyorlar. 'Aksine, dediler ki: 'p'hesiz biz atalar'm'y' bir din 'zerinde bulduk ve elbette biz, onlar'n izlerinde gidiyoruz. 'pte b'yle, senden 'nce bir kente uyar'y' birini g'ndermi' olmayal'm ki, oran'y zenginleri: 'Biz babalar'm'y' bir din 'zerinde bulduk, biz de onlar'n izleri 'zerindeyiz.' dem' olmas'n. Dedi ki: 'Payet size, atalar'n'y' 'zerinde buldu'nuz peye hidayet ile gelmi'sem!' dediler ki: 'Do'drusu biz g'nderildi'iniz o peyi ink'r ediyoruz.' Zuhruf, 22-24) Her ne kadar y'ce Allah'a iman ettiklerini s'zel olarak ifade etseler, kimi ibadetleri yapm' olsalar da geleneksel atalar dinine mensup olanlar, y'ce Allah'y hakk'yyla tan'ymayan, atalar'ndan ald'klar'y bilgi kadar y'ce Allah'y tan'yyan kimselerdir. 'Kullar'ndan bir par'ay' O'na m'nasip g'rd'ler, ger'ekten insan apa'c'k bir nank'rd'.' (Zuhruf, 15) 'Allah'y'n kadir oldu'unu hakk'yyla takdir edemediler, p'hesiz Allah 'ok g'ld'ld'r, azizdir.' (Hac, 74) Geleneksel atalar dini zanna ve duygulara dayanmaktad'rd' Geleneksel atalar dini mensuplar'y, y'ce Allah'y o denli tan'ymad'lar ki, y'ce Allah'y'n indirdi'i naslar'n, kendi ak'llar'y ile e'lipmesi durumunda nas'y'n terk edilip akl'n tercih edilece'dini bile ileri s'rebilm'lerdir. Onlar, bu iddialar'y ile ak'llar'n'y y'ce Allah'y'n vahyinden daha 'st'n ve as'y oldu'unu savunmu'lard'rd'. Bunlar'n ba'y'n'y da Fahreddin Razi ve onun talebesi Buharal'y Nureddin es-S'c'nb'ic'nd'ir. Onlar, Akl'n nas ile e'lipmesi durumunda akl'n tercih edilece'dini iddia etmi'lerdir. 'Ak'y ile nas e'lipirse ak'y tercih edilir' diyen' Fahreddin Razi, bu iddias'n'y, 'Esas' t-Takdis' adly eserinde s'z konusu etmi', 'Mealimu Usuli'd-Din' adly eserinde de bu kurala de'dinmi'tir. Orada Allah'y'n 'cihet, cismiyet' gibi baz'y M'tepabih manalar'y ihtiva eden ayet ve hadislerin tev'il edilmesi gerekti'i'n'i a'c'cl'klarken pu yoruma yer vermi'tir:

“Naklin zahir ifadelerini, aklın kati delaletine tercih etmek yanlıdır, ¸nk¨ nakil, aklın feridir (naklin/nassın anlağıması akla bağlıdır). Eğer asıl olanı (aklı) delil olmaktan d¨ b¨ r¨ seniz, bu ¸ r¨ tme ipe hem aslı (aklı) hem de fer’i (nakli) birlikte ortadan kaldırır. Bunun yanlılığı ise ortadadır. O halde tek bir ¸ y¨ yolu vardır ki, o da aklın -kesin olan- delaletini asıl kabul etmektir. (bk. Mealimu Usul’d-Din, Daru’l-Kitabi’l-Arabi, Lubnan, ts., 1/48) Ybn Temiye, bu kaideyi Razi’ye isnat etmiş, nassın tevil edilmesine karpı ¸ y¨ karak M¨ tepabih olan ayet ve hadisleri, bu kaideye dayanarak tevil eden Kelamcılarını tenkit etmiştir. Ybn Teymiye, (bk. Der’u Taarudi’l-Aklı ve’n-Nakl, Camiatu’l-Ymam Muhammed b. Suud, 1411 199, 1/4) Selefiler, Razi ve diğer Kelam alimlerini, ¸ ok biddetli bir şekilde tenkit etmişlerdir. Bunların iddialarının temeli, aklın Kur’an’da ¸ ok zikredilmesidir. Onlar, bö yle diyorlar: “Akıl, vahyin anlağıması i¸ in yegâ ne faktö rd¨ r. Kur’an’da tefekk¨ r, tedebb¨ r¨ emreden, akıl kullanmayı tavsiye eden b¨ t¨ n ayetler dolaylı olarak akla b¨ y¨ k ö nem vermektedir.” Bu iddiaya gö re: Bir ayet veya hadisin ifadesinde akl-y selime aykırı bir ifadeyi gö r¨ seniz, m¨ mk¨ n ise akıl esas alın ve ilgili nassı tevil edin. Yeter ki, akıl akıl olsun. Yani, vahyin y¨ d¨ nda eğitilmiş, Nebevi terbiyeye sahip, ipin uzmanı, yetkinliğin b¨ t¨ n partlarının haiz bir akıl olması gerekir. “Akıl ile nas ¸ elipirse akıl tercih edilir” iddiasının son savunucusu Said’ Nursi’dir. Said’ Nursi, her aklın esas alınmayacağını sö yledikten sonra: “Takarrur etmiş usuldendir: Akıl ve nakil taarruz ettikleri vakitte, akıl asıl itibar ve nakil tevil olunur. Fakat o akıl, akıl olsa gerektir.” (Muhakemat, 12) Razî, aklî b¨ rhanlarının nakillerin zahirleriyle ¸ atî ması durumunu bö yle izah etmektedir: “Aklî kesin deliller bir peyin s¨ butuna delalet eder, sonra da zahirleri bunun aksine iparet eden naklî delillerle karpılapacak olursak, takınacağımız tavır bu dö rt bîktan bağkası olamaz: a- Ya hem aklın hem de naklin gerektirdiklerini kabul edeceğiz. Bu durumda birbirine zıt iki peyi aynın anda doğrulamıyî oluruz ki bu imkâ nsîzdır. b- Ya her ikisini reddedeceğiz. Bu da iki zıt peyin her ikisini de yalanlamak olur ki, bu da imkâ nsîzdır. c- Ya naklî delilleri doğrulayacak ve aklî olanları yalanlayacağız, bu ise batıldır. d- Ya da aklın gerektirdiğini alacağız. Onlar, bu iddialarını, her peyin akılla anlağıldığına dayandırmaktadırlar ki bu bozuk mantığa gö re y¨ ce Allah’ın sö z¨ tali, kendi akılları asıldır. Oysa akıl asıl değil, asıl olan vahyi tasdik ve kabul eden merkezdir. Akıl yaratan y¨ ce Allah (cc) onu, vahyin kabul edilmesine aracı kılmıdır. Aklın muhatap alınması, onu asıl

yapmadığı gibi asıl olan vahyin de önüne geçirmesine neden değildir. Yüce Allah’ı bu þekilde değerlendiren bir zihniyetin, O’nu hakkıyla tanıyıp iman etmesi elbette mümkün değildir. Onlar, akılların sınıryı kadar iman eden, bu sınıryın ötesinde bir imana sahip olmayan kimselerdir. Oysa gerçek iman edenler, için aklın ötesinde olana da iman ederler. “O, sana Kitabı indirdi; onun bazı ayetleri muhkemdir, onlar Kitabın anasıdır, diğerleri de mütebahi(benzer)dir. Ancak kalplerinde sapma olanlar, fitne çıkarmak ve kendilerince yorumlamak için onun Mütebahi olanlarına tabi olurlar, onun tevilini Allah’tan başka kimse bilmez. Yılimde ileri gidenler: ‘Ona iman ettik, hepsi Rabb’imiz katındadır’ derler, akıllarından bahşayı düpünüp öğüt almaz.” (Al-i Yımrın, 7) Yılim ehli kimseler, Rab’lerinden gelen vahyin tümünü, akılların aldığını kabul ettikleri gibi akılların almadığını da kabul ederler. Yıpte bu, gerçek imandır; çünkü vahiy, Hak olan yüce Allah’tan gelmiptir ve yüce Allah (cc), zatı ve sıfatları ile bir bütün olarak akıl ile mütekamil bir þekilde kavranamayacağına göre O’ndan gelen vahiy, aklın sınırlarını aþsa bile kabul edilir. Bu, þöyle bir önnek ile açıklanabilir. Yüce Allah (cc), iki denizi salmıþ ve aralarına bir perde koymuþtur, ancak denizler arasında aklın tespit edeceği bir perde görülmediği gibi denizlerin nasıl olur da birbirlerine karıþmadıđı da akılla izahı mümkün olmayan bir konudur. Bu durumda akıl bunu kabul etmeyeceğine göre yüce Allah’ın bu hükmü, akıllı ilah edinenlere göre (hâpâ) geçersizdir. “Ve O ki, iki denizi salmıþtır; bu tatlı, içimi hoþ ve bu tuzlu ve acıdır; ikisinin arasında bir berzah koymuþtur, kavuþmalarını engelliyor.” (Furkan, 53) “Yki denizi salıverdi, birbirine kavuþuyorlar, ikisi arasında bir berzah, birbirine karıþmıyorlar; öyleyse Rabb’inizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz!” (Rahman, 19-20) Evet “Öyleyse Rabb’inizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz! O eksik ve kıt aklınızla! Yukarıdaki bu önnek ayet de, geleneksel atalar dininde var olan inanç temellerinin ne kadar bozuk ve vahiy esaslara aykırı olduğunu ortaya koymaktadır. Akıl, her ne kadar iyiyi kötüden ayrılan bir etken olsa da, yüce Allah’ın zat ve sıfatlarına ait bilgilerde akıl ölçü olamaz, kendi bapına dinin emir ve yasaklarını belirleyemez. Aklın almadığını kabul etmemek, tıpkı âmânın görmediği, sağının duymadığı vahiy gerçekleri yok saymaları gibidir. Akıl, göz ve kulak gibi vahye muhatap olan organlardan biridir; bu nedenle göz ve kulak, vahyin algılanmasında esas ölçü değillerse akıl da aynı þekilde ölçü değildir. Atalar dinine mensup

olanların, vahyi esasları tam olarak kabul etmemelerinin bir nedeni de, kendilerine vahyi duyuran Mâslîmanların kıskanmaları ve vahyi kabul ettikleri zaman o Mâslîmanlara uyacaklarının zannetmeleridir. Bu zan ve yanlışları, onları ccedil;ekinmeden Kur'an'ın bîntîniyle kabul etmekten mahrum bırakmakta, Rab'lerine gereğince iman etmekten alıkoymaktadır. Bu ise onların inkihcı kavimlerin durumuna dîpîmektedir. “Bunun üzerine kavminden ileri gelen inkhcı eden kimseler dedi ki: ‘Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir, sizin üzerinize üstîni olman istiyor, &payet Allah dileseydi, elbette melekleri indirirdi; biz ilk atalarımızdan bunu i” (Mâslîminun, 24) Yüce Allah (cc), atalarının yolunu Hak zannedenleri, atalarının durumunu dîpînmeleri hususunda uyarmakta, onların Hidayeti bulamayan, akletmeyen ve bir şey bilmeyen kimseler olabilecekleri konusunda akletmelerini tavsiye etmektedir. “Onlara: ‘Allah'ın indirdiği şeye tabi olun!’ dendiği zaman, derler ki: ‘Bilakis, biz atalarımız üzerinde bulduğumuz şeye tabi oluruz,’ ataları bir şey akletmediyseler ve hidayeti bulamadıysalar!” (Bakara, 170) “Onlara: ‘Allah'ın indirdiğine ve Rasul'e gelin!’ dendiği zaman, ‘atalarımız üzerinde bulduğumuz şey bize yeter!’ derler, ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayeti bulamadıysalar!” (Maide, 104) Bîntîni bu uyarılara rağmen atalarının söylemlerini ve yolunu Kur'anî esaslara tercih edenleri yüce Allah (cc), bu dîpîndürücü ve korkutucu ayetlerle uyarmakta, onları, akletmeye davet etmekte, aksi halde onların da ataları gibi alevli ateşe gireceklerini bildirmektedir. “Onlara: ‘Allah'ın indirdiğine tabi olun!” denildiğinde, dediler ki: ‘Bilakis atalarımız o üzerinde bulduğumuz şeye tabi oluruz;’ &payet şeytan alevli ateşin azabına ccedil;aürmü olsa da mü!” (Lokman, 21) Geleneksel atalar dini mensupları ve onların ilham aldıkları kaynakları Buhari, yüce Allah'a, O'nun Rasul'üne atmadık iftira, bozmadık Tevhidi esas bırakmamıplardır. Bunlar yüzünden Tevhidi esaslar toplumun gündeminden kaldırmüş, insanlar, din adına hurafe ve yalanlarla aldatılmıptır. Geleneksel atalar dini mensuplarının, sa¸ma sapan fikirleri ileri sürüp tartıpmaları sonucunda insanlar, Tevhidi esasları öğrenememiş, bid’at ve hurafeleri din edinerek yüce Allah yolundan sapmıplar, yüce Allah (cc) yerine alim dedikleri kâmilere ve onların tabi oldukları zalim sultanlara iman edip adeta tapılmıplardır. Bunun sonucunda o gün de günümüzde de onlara iman edenler, onları hatasız, Buhari'si de en güvenilir kaynak kabul etmişlerdir. Geleneksel atalar dini mensuplarının: “Buhari, Kur'an'dan sonra en güvenilir kaynaktır”

söylemleri, Kur'an'a iman ettikleri için değil, Kur'an'a küfürlere perde yapmak için söylemektedirler. Atalar dini mensupları payet Kur'an'a, gerçekten en güvenilir kaynak kabul etmiş olsalardı, öncelikle Kur'an'a bakar, Kur'an ile Buhari'yi değerlendirir ve Buhari'de yer alan Allah ve Rasul'a atılan iftiraları reddederlerdi. Oysa durum tam tersinedir; onlar, Buhari'yi esas almakta, Buhari'deki yalan ve iftiraldan hareketle Kur'an'a değerlendirmektedirler. Yüce Allah'ın, Müsliman ümmetinin tek bir ümmet olduğu uyarısına rağmen Müsliman oldukları söyleyenler, dini parçalara böler, iplerine gelen ayetleri alarak tefrikaya düptirler, ümmeti paramparça ettiler, Müsliman sıfatından başka sıfatları kendilerine uygun görüler. “Doğrusu bu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir ve Ben, sizin Rabb'inizim, o halde benden korkun! Fakat onlar aralarında iplerini yazılmış kâğıtlar halinde paramparça ettiler; her grup, kendi yanındaki peylerle mutludur.” (M'a'mun, 52-53) Geleneksel atalar dini mensuplarının, Kur'anı bazı ayetleri delil göstermeleri, tıpkı tasavvufçular gibi, mensup oldukları geleneksel sapıklık dinini mebru gösterme çabasından başka bir pey değildir. Yüce Allah (cc), onların durumunu böyle açıyıyor. “Allah'ın gücnü hakkıyla takdir edemediler, zira dediler ki: ‘Allah bebere bir pey indirmedi’; De ki: ‘Musa'nın, insanlar için nur ve hidayet olarak o getirdiği Kitabı kim indirdi! Siz onu yazılı kâğıtlar yapıp gösteriyorsunuz ve çoğunu da gizliyorsunuz; sizin ve atalarınızın bilmediği peyleri size öğreten ‘Allah'tır’; de, sonra daldıkları eğlence içerisinde bırak onları!” (En'am, 91) Bu sapıklık dini mensupları, kendilerinin ve atalarınızın bilmediği peyleri onlara öğreten yüce Allah'a hakkıyla tanıyor ’nun indirdiği vahyi esasları ölç ü alacakları yerde, tam tersine kendileri gibi bir bebere olan ve Hicret'ten iki asır sonra ortaya çıkmış, üstelik Rasulullah (as)'ın yabadığı bölgede yapamamış, kültürel ve sosyal olarak apayrı bir topluma mensup olan, Tevhidi esaslardan çok sağdan soldan hadis diye topladığı sözlerle mebgul olan Buhari Muhammed el-Buhari'yi esas almış, onu hatasız biri olarak kabul etmiş, ölç edinmişlerdir. Yüce Allah (cc), düşünmeden atalarınızın söylemlerini esas alanları, ataları hakkında uyarmakta, onların söylemlerinin vahyi olmadığını, zanna dayandığını bildirmekte, kendilerine gelen vahye teslim olmalarını istemektedir. “Doğrusu onlar, ancak sizin ve atalarınızın adlandırdığı isimlerdir, Allah, onlara bir

güncel; indirmemiştir. Bünyesiz onlar ancak zanna ve nefislerin hevasına tabi oluyorlar, Andolsun Rab’lerinden onlara Hidayet gelmiştir.” (Necm, 23) Bütün ilahi uyarılara, bu uyarıları görüp okumalarına rağmen geleneksel aralar dini mensupları, beyinlerini ve alyülerini Kur’ani uyarılara kapatmıyıp, geçmipin bataklıyında çırpınıy durmaktadırlar. Biz Müslümanların onlara son sözü budur. “Dedi ki: ‘Doğrusu üzerinize Rab’inizden bir rics (pislik) ve gazap vuku bulmuştur; sizin ve atalarınızın isimlendirdiği isimler hakkında benimle mücadele mi ediyorsunuz? Allah, onlarla ilgili bir delil indirmemiştir, o halde gözetleyin, bünyesiz ben de sizinle beraber gözetleyenlerdenim!” (A’raf, 71) Atalarınıy önceleyenler, Tevhidi esasları gündem etmemiştir Yslâmi esasları tahrif eden tarihsel süreçteki hizipler ve atalarınıy öne çykaranlar, sürekli olarak ihtilaf etmipler, Tevhidi anlamda hiçbir gündemleri olmamıytır. Bunlar, kısıy fikri tartıymaları gündem edinmipler, insanları bu kısıy gündemlerle mebgul etmiplerdir. Sahabe, Tabiin ve Tebe-i tabiinden sonra ortaya çykan fırkalar, zulmü altında yapadıkları zalim sultanların zulümlerine, kimileri susarak, kimileri açyça destek vererek sessiz kalan fırkalar, Yahudi ve Hrıstıyanlar gibi fırkalapararak Kur’an’da Rab’imizin buyurduğu üzere birke düpmüp, müpriklerden olmuylardır. Bu nedenle de Tevhidi bir gündemleri olmamıytır. Ypte bu konudaki ilahi buyruklar. “Doğrusu bu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir ve Ben, sizin Rab’inizim, o halde benden korkun! Fakat onlar aralarında iplerini yazılmıy kâğıtlar halinde paramparça ettiler; her grup, kendi yanındaki peylerle mutludur.” (Mürsquo;minun, 52-53) “O’na yönelin ve O’ndan korkun, namazı kılın ve müpriklerden olmayın. Onlar ki, dinlerinde tefrikaya düptüler ve fıрка fıрка oldular; her hizip yanında olanla sevinmektedir.” (Rum, 31-32) Bu ilahi uyarılara rağmen, atalarınıy ilah edinenler, maalesef Yahudi ve Hrıstıyanların yolunu takip ederek tefrikaya düpmüp, müpriklerden olmuylardır. Normal 0 21 false false false NL TR AR-SA

/* Style Definitions */

table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:0cm; mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:8.0pt; mso-para-margin-left:0cm; line-height:107%;

mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

[http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view
article&artid=263](http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=263)